

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **V. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce – stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2004, č. j. 47 Az 960/2003 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 13. 8. 2004, č. j. 47 Az 960/2003 – 21, Krajský soud v Praze (dále krajský soud) zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2003, č. j. OAM-1157/CU-06-C10-2001, kterým žalobci neudělil azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb. a dále rozhodl tak, že na cizince se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Rozhodnutí žalovaného shledal krajský soud zákonným. Svůj rozsudek krajský soud doručoval oběma účastníkům, žalovanému byl doručen 15. 11. 2004, žalobci uložením dne 25. 11. 2004. Krajský soud vyznačil také na svém rozsudku právní moc dnem 25. 11. 2004.

Dne 13. 12. 2004 byla podána u krajského soudu žalobcem kasační stížnost proti jeho rozsudku již se domáhal jeho zrušení, neboť má zato, že splňuje podmínky pro udělení azylu.

Krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost žalobce – stěžovatele s tím, že nebyla podána včas.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Rozsudek krajského soudu obsahuje správné poučení o lhůtě i místu podání kasační stížnosti. Bylo tedy nutno zkoumat, zda kasační stížnost podal stěžovatel včas, když sám v kasační stížnosti uvádí, že obdržel rozsudek krajského soudu dne 10. 12. 2004.

Z obsahu předloženého spisu krajského soudu sp. zn. 47 Az 960/2003 vyplývá, že v žalobě stěžovatel uvedl svoji adresu: J. u P., B. 2. Tuto adresu uvedl stěžovatel ještě v doplnění svého podání ze dne 19. 11. 2003 (č. l. 15 předloženého spisu). Krajský soud napadený rozsudek doručoval stěžovateli na jím uvedenou adresu B. 2, J. u P. Z obsahu spisu krajského soudu jiná adresa stěžovatele nevyplývá.

Zák. č. 150/2002 Sb. – soudní řád správní – s. ř. s. v § 42 odst. 5 uvádí, že nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Občanský soudní řád upravuje doručování fyzickým osobám v § 46. Podle jeho odst. 1 fyzické osobě lze doručit písemnost v bytě, v místě podnikání, na pracovišti nebo kdekoli bude zastížena. Podle jeho odst. 4 nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou (o takovýto případ v dané věci jde), zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle odst. 5 tohoto ustanovení není-li zjištěn opak, má se zato, že se adresát v místě doručení zdržoval.

Pod č. l. 26 předloženého spisu je založena doručenka již krajský soud doručoval stěžovateli svůj rozsudek ve věci 47 Az 960/2003 – 21 a z doručenky vyplývá označení soudu, který písemnost odevzdal k doručení, označení doručujícího orgánu, označení doručované písemnosti, den uložení písemnosti u pošty, jméno doručovatele a podpis doručovatele. Doručenka tak obsahuje náležitosti stanovené v § 50e odst. 1 o. s. ř. a je veřejnou listinou ve smyslu § 50e odst. 4 o. s. ř. Jestliže rozsudek krajského soudu byl pro stěžovatele uložen dne 15. 11. 2004, pak k jeho uložení došlo po uplynutí lhůty 10 dnů od uložení, tzn. 25. 11. 2004, což byl čtvrtek pracovní den. Krajský soud proto správně vyznačil na svůj rozsudek doložku právní moc dne 25. 11. 2004.

Lhůta k podání kasační stížnosti pro stěžovatele začala plynout dnem následujícím po dni jenž určil její počátek, tzn. uložení. V daném případě to znamená 26. 11. 2004 a tato lhůta k podání kasační stížnosti stěžovateli uplynula dnem 9. 12. 2004, což byl čtvrtek pracovní (§ 106 odst. 2 s. ř. s., § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Protože stěžovatel podal kasační stížnost až 13. 12. 2004, učinil tak po uplynutí zákonné lhůty k podání kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud postupoval podle ust. § 46 odst. 1, písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

Převzetí rozsudku krajského soudu stěžovatelem osobně u krajského soudu dne 10. 12. 2004 (č. l. 27 předloženého spisu) nemá vliv na běh lhůty k podání kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu, neboť ten byl již v předchozí době, jak výše dovozeno, doručen stěžovateli uložení dne 25. 11. 2004.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2005

JUDr. Ludmila Valentová, v. r.
předsedkyně senátu